

ληθῆ περὶ τούτου καὶ δὲν διστάζομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἐμπνεομένη ὑπὸ ἀμερολήπτων καὶ σπουδαίων λόγων θέλει ἀποφανθῆ ὥσπερ ὑπαγορεύει τὸ καθῆκον καὶ ἡ δικαιοσύνη.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ

ΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΝ ΔΕΛΗΓΙΩΡΓΗΝ

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

Ἄπευθυνόμενος πρὸς Ὑμᾶς, δὲν ἐντοῦ νὰ καθυποβάλω τὰς ἀδυνάτους τικέψεις μου πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄνδρα εἰδήμουνα, καὶ δυνάμενον νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ὠφέλειαν τῆς προτεινομένης διποθέσεως, πολὺ μᾶλλον προικισθέντα ὑπὸ τῆς φύσεως δι' οὐ κοινῆς ἀναπτύξεως, ἐνὸς τῶν εὐγενεστέρων δογάνων, διπερ γεννᾷ τὸν λόγον, μέσου πανισχύρου, μεταδοτικοῦ, καὶ πειστικοῦ. «Ἡ φυσικὴ ἴστορία ἔξετάζουσα καὶ ἀναλύουσα τὰ διάφορα καὶ πολυπληθῆ φαινόμενα τοῦ κόσμου, παρατηροῦσα ὑπὸ γενικὴν ἐποψῖν, ὅτι οὐδὲν περιττὸν φαινόμενον διπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πάντα ὑπὸ τῆς πλαστικῆς δυνάμεως, ἐπλάσθησαν, ἐπὶ σκοπῷ δρισμένω, πολὺ μᾶλλον ὅταν φαινόμενόν τι δρᾶται τελειοποιούμενον, μ' ἐνθαρρύνει, νὰ πεισθῇ βεβαίως καὶ ἀλεχθάστως ὅτι ἐνῷ τοῖς εἴσθιού τοῦ προικισμένος, καὶ οἱ πέριξ ὑμῶν θὰ εἶναι εἰς τοιαύτην ἀναπτύξιν διανοητικὴν καὶ ἡθικὴν, ὥστε ν' ἀντιληφθῶσι παντὸς καλοῦ, ἵνα σκοπίμως ἐνεργήσοτε ἐπ' αὐτῶν.

«Ἡ προτεινομένη διπόθεσις, ἡς ἔχω πεποιθησιν ὅτι θέλετε εὐαρεστηθῆν' ἀνυλάβητε τὴν ὑπεράσπισιν, εἶναι η̄ χρησιμοποίησις τῶν ἱαματικῶν ὑδάτων τῆς Κυλλήνης, προτίθεμαι δὲ νὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι αὕτη εἶναι ἐπιστημονικῶς φιλανθρωπικωτάτη καὶ πολιτικῶς ἔθνος κατάτη.

Πρῶτον εἴται φιλανθρωπικωτάτη. Πρὸν εἰσέλθω εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ἀναλύσεως τῶν ἐν λόγῳ ἱαματικῶν ὑδάτων, τῶν παθολογικῶν ἀλλοιώσεων, εἰς ἃς ὑπόκεινται: συνηθέστερον οἱ ἀνθρώποι τῶν κλιμάτων μας, καὶ ἀν τὰ ὑδάτα ταῦτα ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἀλλοιώσεων, δέον καὶ πάλιν νὰ ἐπανέλθω, εἰς τὸ ὅτι ἡ ἀλάνθαστος δημιουργία, οὐδὲν ἀσκόπως καὶ περιττῶς ἐποίησεν, ἀλλ' ὡς ὁ θεῖος Πλάτων ἀναρέσει εἰς τὸν Φαιδρανα, ὅτι τῶν φυλάκων τοῦ δεσμωτηρίου λυσάντων τὰς ἀλλοιώσεις τοῦ Σωκράτους, ἐκεὶ εἰς τὸ μέρος τοῦ σώματος ὅπου ἐπίειζον αὐτὸν αἱ ἀλλοιώσεις, οὗτος ἡσθάνθη ἥδονὴν καὶ εὐχαριστησιν· ἐκ τῆς μεταβολῆς δὲ ταύτης ὀρμώμενος, εἴπε πρὸς τοὺς μαθητάς του, «ὅτι ὁ θεὸς εὐηρεστήθη νὰ διατάξῃ δπως τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν προέρχωνται ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς κορυφῆς, καὶ τὸ ἐν εἰναι συνέπεια τοῦ ἀλλοῦ, δπως οὔτω κάλλιον γνῶσιν ἔχωμεν ἀμφοτέρων». τοιοῦτον τι διαγγήνωσκεται ἐπὶ τῆς παρούσης διποθέσεως.

Τὰ ὑδάτα τῆς Κυλλήνης ἔξεταζόμενα ἐπὶ τόπου διὰ τοῦ ἀπλοῦ διφθαλμοῦ, τῆς δσμῆς καὶ τῆς γεύσεως δεικνύουσιν ὅτι ἐμπεριέχουσι θειούχους ὕλας, διὰ δὲ τοῦ χρώματος διπερ μεταδίουσιν αἱ θειούχοι ὕλαι, τὰ ρέοντα ὑδάτα εἶναι λευκά, τείνοντα ἐλαφρῶς πρὸς τὸ κιτρινωπόν, ὡς ἐκ τῆς κατακρημνίσεως τοῦ θείου, ἡ θερμοκρασία αὐτῶν ἀμα ἔξερχομένων ἐκ τῶν σπλαγχνῶν τῆς γῆς εἶναι ἀνωτέρα τῆς κοινῆς τοῦ τόπου ὥστε ἐμπεριέχουσιν ὑδρογόνον θειούχον (Hydrogene Sulfuré), ἀλλ' ἀπαιτοῦνται τελειότεραι ἔρευναι, καὶ διὰ καταλλήλων μέσων ἐπιστήμονικῶν. Πρὸς τούτοις παρατηρεῖ τις ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ρεόντων ὑδάτων, κατὰ διαφόρους ἀποστάσεις, κηλίδας κιτρίνας, χρώματος πλησιάζοντος τὸ τοῦ ἐλαίου, ἀστινας οἱ πέριξ ἐκεὶ κατοικοῦντες διὰ έθαμβακος συνάζουσι μετὰ σπουδῆς πρὸς χρῆσιν θεραπευτικὴν, δ-

δηγούμενος εἰς τοῦτο ἐκ τῆς ἀλανθάστου πείρας. Ταῦτα ἀρκοῦσιν ὅπως πιστώσωσιν ἔκαστον ἐπιστήμονα, ὅτι αἱ κηλίδες αὗται εἰναι ρητινώδους ὅλης γάρφυης. Ἐκ τῶν ὑδάτων τούτων μετάνεγκον εἰς Βιέννην καὶ Φλωρεντίαν, ὅπως ἡ χημεία ἐπισφραγίσῃ, ἀναλύουσα αὐτὰ, ὅτα αἱ κοινὴι αἰσθήσεις ἀνεγνώσισαν, δυστυχῶς δὲν ἥδυνόθην ἀκριβεῖς καὶ ἐντελεῖς ἀναλύσεις νὰ ἐπιτύχω, μ' ὅλα ταῦτα αἱ ρηθεῖσαι ὅλαι ἐπειθεῖαι ὥθησαν, καὶ ἀνάγκη κατεπείγουσα, ὅπως ἄλλαι ἀναλύσεις ἀκριβέστεραι γίνωσιν, ἰδίως ἐπὶ ὑδάτων ἀτινα πρέπει νὰ συναχθῶσιν ἐπὶ τόπου τῆς πηγῆς, ὑπὸ ἐπιστήμονος, ὅπως ἡ ἀκριβεῖα τῶν ἐν αὐταῖς ἐμπορειχομένων ὅλῶν ἐντελῶς θεωριαθῇ. Συγκειμένων λοιπὸν τῶν ὑδάτων τῆς Κυλλήνης ἰδίως ἐκ θειούχων καὶ ρητινωδῶν ὅλων, ἡ θεραπευτικὴ μᾶς διδάσκει, ὅτι αἱ ὅλαι αὗται, ἰδίως ἐκάστη, πολὺ μᾶλλον ὑπὸ τῆς φύσεως ἀναμεμιγμέναι, ἐπενεργοῦσιν ἐπὶ τῶν θεωριαθῶν μεμβρανῶν (membranē mucosae). μεμβράναι δὲ θεωριαθεῖς ὑπὸ τὴν μορφολικὴν ἐποψιν τῆς ἴστολογίας εἰναι τὸ δέρμα τὸ ἐσωτερικὸν ἀπαν καὶ ἐκεῖνο, ὅπερ λεπιτυνόμενον εἰσέρχεται εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ σώματος διὰ τῶν ἔξωτερικῶν διπῶν αὐτοῦ, καὶ διὰ μὲν τοῦ στόματος σχηματίζει τὴν ἐσωτερικὴν μεμβράνην τοῦ πεπτικοῦ σωληνὸς, καὶ ἐκεῖνην τῶν πνευμόνων, διὰ δὲ τῆς οὐρήθρας ἐκείνην τῆς οὐροδόχου κύστεως κτλ.

Τὸ τοιοῦτον θεωριαθές σύστημα συγκρινόμενον πρὸς ἄλλα τοῦ σώματος συστήματα, γέμει ἀγγείων αἱματοειδῶν παντὸς εἰδούς, καὶ νεύρων αἰσθητικούτερων τῶν λοιπῶν τοῦ σώματος ἐνταυτῷ δὲ, εἰς ὅλον τὸ ἐσωτερικὸν δέρμα ἐκτελεῖται σπουδαία λειτουργία, συμπληρωματικὴ τῆς τῶν πνευμόνων δηλοῦ: ἡ ἀποξυγόνωσις τοῦ αἷματος, πλὴν τῶν ἄλλων αὐτοῦ τοῦ δέρματος λειτουργίων, διὰ τῆς ἐφιδρώσεως καὶ ἡ ἀποξυγόνωσις τοῦ αἷματος

αὕτη ἀκριβῶς ἐκτελεῖται, διότι, ὡς προσνέφερα, τὸ δέρμα ἔχει τὴν αὐτὴν ἴστολογικὴν κατασκευὴν, οἵαν καὶ ἡ ἐσωτερικὴ μεμβράνα τῶν πνευμόνων ὅπου ἐκτελεῖται ἡ μεγάλη ἀποξυγόνωσις τοῦ αἷματος.

Εἰς τοιοῦτον σύστημα θεωριαθές τοῦ σώματος καὶ τοιαύτης ἐκτάσεως καὶ διὰ τοιοῦτων σπουδαιοτάτων λειτουργιῶν προσδιωρισμένον, πᾶσα φυσιολογικὴ ἀλλοιώσις, πᾶσα παρεμπόδισις, ἡ καὶ ἐν μέρει παῦσις μιᾶς τῶν λειτουργιῶν του, οἵθελεν ἐπιφέρει, ὡς καὶ ἐπιφέρει, διαφόρους θαρείας καὶ πολυπλόκους ἀσθενείας, αἴτινες κατακατεστίζουσι τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ αἴτινες, πολύπλοκοι οὖσαι καὶ θαρεῖαι, δυσκολώτεροι ὑπείκουσιν εἰς τὰ τῆς ἐπιστήμης φάρμακα, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀλανθάστος πρόνοια προέβλεψεν ἡ ἴδια δὲ αὐτὰς ἐπιδαψιλεύσασα τὰ ιαματικὰ ὑδάτα, ὡς εὑκρινέστερον θέλομεν ἀποδεῖξει προχωροῦντες εἰς τὴν διόθεσιν.

* * * Ας ἔξετάσωμεν τώρα ἂν πραγματικῶς τὸ θεωριαθές σύστημα ἰδίως εἰς τὸ κλίμα μας ὑπόκειται εἰς τοιαύτας παθολογικὰς ἀλλοιώσεις. Τὰ μεσημβρινὰ κλίματα, ὡς καὶ τὸ ὑφήμαν κατοικούμενον, παρέχουσι τὰς ἀφθονωτέρας καὶ οὐσιωδεστέρας αἰτίας αἴτινες προσβάλλουσι τὸ θεωριαθές σύστημα, καὶ πρῶτον τὸ εύμετάβλητον τῆς ἀτμοσφαιρικῆς θερμοκρασίας καθ' διλας τὰς ὡραῖς τοῦ ἔτους, ἰδίως ὅμως τῆς ἀνοίξεως, διε τέλοι οἱ ιατροὶ θεραπεύουσι τὰς περισσοτέρας καὶ θαρυτέρας φλογώσεις τοῦ στήθους, ἐξ οὗ αἱ τῶν θρόγγων καταρροαι τόσον ἀφθονοι καὶ ἐπίμονοι παρ' ἡμῖν, ὥστε κοινῶς χρόνιαι εἰσὶ τὸ εύμετάβλητον αὐτὸ τῆς ἀτμοσφαιρίας ἐπενεργοῦν ἀμέσως εἰς τὴν διαπνοὴν καὶ κυκλοφορίαν τοῦ δέρματος θαρέως προσβάλλει αὐτό. Δεύτερον, ἄλλη αἰτία ἐνδιγναμοῦσα τὴν πρώτην εἶναι διε τὸ κλίμα μας εἶναι μεσημβρινώτερον, καὶ αἱ ἡλιακαὶ ἀκτίνες ἐπιδρῶν-

σιν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ δέρματος ισχυρότερον, ὡς ἐκ τούτου καθιστῶσιν αὐτὸν ὅτε εὐκολώτερον νῦν τὸ προσβάλλωσιν αἱ ἔξωτερικαι ἐπήρειαι, ὑγρασίαι, ἡλεκτρισμὸς κτλ. ἢ τὸ τῶν οἰκούντων τὰ δέρματα κλίματα. Αἱ αὐταὶ αἰτίαι εἰς τὸ κλίμα μας προσβάλλουσιν ἄλλοτε τὸ νευρικὸν σύστημα· τοῦτο δὲ ἀποδοτόν εἰς τὴν ἴδιοσυγκρατίαν ἔκαστου ἀτόμου, ἐξ οὗ διάφοροι νευραλγίαι, ἀσθμα, ισχιάδες, ήμικρανίαι κτλ. καὶ αἱ νευραλγίαι αὐται· ἀφθονώταται καὶ ἐπίπονοι εἰσὶ παρ' ἡμῖν, καὶ τοῦτο σχι μόνον οἱ ἱατροὶ παρατηροῦσιν ἄλλα καὶ ὁ ἀπλοὺς παρατηρητής. Αἱ αὐταὶ αἰτίαι παρ' ἡμῖν — καὶ τοῦτο ἀποδοτόν πάλιν εἰς τὴν ἴδιοσυγκρατίαν τῶν ἀτόμων, οὐχ ἡτον καὶ εἰς τὸ σκότος ὑφ' οὗ περιβάλλεται εἰσέτι ἡ ἐπιστήμη, — ἄλλοτε προσβάλλουσι τὸ δρρῶδες σύστημα (membrane sierose), ἐξ οὗ αἱ ἀρθριτικαι φλογώσεις, καὶ ἐπομένως καὶ ἄλλο εύγενες δργανον προσβαλλόμενον, ἡ κυρδία, ὡς οὕσα περιβεβλημένη ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς ὑπὸ δρρῶδῶν μεμβρανῶν, καὶ ἐνεκα αὐτῶν τῶν προσβολῶν καὶ παθημάτων, ἡ φύσις ἐγχορήγησεν ἡμῖν τὰ ταῦ· ‘Υπάτης καὶ Αἰδηψοῦ λουτρά, ἀτινα ἀπέδειξεν ἡ πειρὰ σωτήρια. Τοῦτο δὲ τὰ δρρῶδες σύστημα ἔθιξα, ἀν καὶ μὴ σχετιζόμενον ἀμέσως μὲ τὰ ὄδατα τῆς Κυλλήνης, ἀλλ' ὡς παράδειγμα ἐπιβεβαιοῦν τὸ ρηθὲν τοῦ Σωκράτους, καὶ σχετιζόμενον μὲ τὰς αἰτίας αἰτίνες βλάπτουσι τὰ δέρματα σύστημα.

“Οπως ἔτι περισσότερον θεοις εἰσιν αἱ δύο ρηθεῖσαι αἰτίαι, ἥτοι τὸ εὔμετάβλητον τῆς ἀτμοσφαιρικῆς θερμοκρασίας, καὶ ἡ μεγαλειτέρα ἐπίδρασις τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐπὶ τοῦ δέρματος τοῦ σώματός μας καὶ ἐπομένως τῆς παλυτίμου ὑγείας, θὰ ἀναφέρω ὅτι, ἐξασκήσας τὴν ἱατρικὴν ἐν Αἴγυπτῳ, διποὺ τὸ κλίμα ἔτι μεσημβρινώτερον τοῦ ἡμετέρου εἶναι, καὶ διποὺ τὸ εὔμετά-

βλητον τῆς ἀτμοσφαιρικῆς θερμοκρασίας πολὺ ἀνώτερον καὶ ἐπαισθητότερον ἢ παρ' ἡμῖν, παρετήρησα ποίαν θερπτικὰ δίδουσεν οἱ ἐκεῖ θαγενεῖς εἰς τὴν ἀκριβῆ φυσιολογικὴν λειτουργίαν τοῦ δέρματος, διότι διδηγούμενοι ἐκ τῆς πέρας συναντώμασιν, ἀντὶ ὡς παρ' ἄπασι τοῖς ἄλλοις λαοῖς νὰ χαιρετῶνται μὲ τὸ πῶς εἰσθε, πρώτην ἐρώτησιν ἀμοιβαίως ἀποτείνουσιν «ἴδρωτες καλά;» διότι δὲ αὐτοῦ τοῦ ἰδρῶτος σώζονται ἀπὸ τῆς ἐπιβλαβοῦς ἐνέργειας τῶν ρηθεισῶν αἰτιῶν.

Πρὸς τούτοις τὸ δέρμα εἶναι ἔδρα ἄλλων ἀσθενειῶν, τῶν λεγομένων δερμικῶν, ὡν καὶ αἱ αἰτίαι καὶ ἡ φύσις σχεδὸν ἀγνωστοί εἰσι, καὶ μ' ὅλας τὰς θοηθειας ἀστινας ἡ ἐπιστήμην ἔλαβεν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐκ τῆς φυσικῆς, χημείας, μικροσκοπίου, θεολογίας, δὲν δυνάμεθα ἄλλο νὰ εἰπωμεν ὡς πρὸς τὴν παθολογίαν αὐτῶν, εἰμὴ δὲ τις θερεῖαι εἰσὶ καὶ ἀφθονοι παρ' ἡμῖν, ὡς ἐν πάραδειγματι ἡ ἐλεφαντίασις, ἡ λέπρα, αἴτινες πρὸς διάκρισιν ἄλλων ἐμοιών ὡς ἔγγιστα ἄλλων λαῶν, δυναμάζονται ἐπιστημονικῶς. Εἰεφανιτασι τῷρ 'Ελλήνων.

“Απαντες οἱ τῆς ἀρχαιότητος ἱατροὶ, ἡγουμένου τοῦ θείου αὐτῶν πατρὸς, λεπτομερῶς ἐμελέτησαν τὸ ἀντικείμενον τῶν δερμικῶν νοσημάτων ἐν γένει, ἵδιας δὲ ὡς πρὸς τὴν θεραπείαν αὐτῶν ἐσύστησαν τὴν χρῆσιν τῶν λουτρῶν, ἀλλ' ἵδιας τὴν τῶν μεταλλικῶν ὄδατων, οὕτω Πλίνιος ὁ Βος, ἀν καὶ λεπτομερῶς μὴ περιέγραψεν αὐτὰς, συσταίνει ὅμως θερμῶς εἰς τοὺς πάσχοντας τὴν χρῆσιν τῶν μεταλλικῶν ὄδατων ὁ Ἀέτιος καὶ ὄλλοι, ἵδιας ὅμως μετὰ τοὺς Ἐλληνας καὶ Ρωμαίους ἱατροὺς οἱ Ἀραβες Γαζῆς καὶ Ἀβικένας, ἐμελέτησαν ταύτας τὰς ἀσθενείας ἐκτενέστερον καὶ λεπτομερέστερον, οὕτας παρ' αὐτοῖς συχνοτέρας καὶ θερπτέρας, συσταίνοντες δὲ καὶ αὐτοὶ τὴν χρῆσιν τῶν

μεταλλικῶν, ὑδάτων, ἐνδεικνύουσιν ἡ-
δίας τὰ θειούχα μεταλλικὰ ὑδάται,
μὲ παρατηρήσεις καὶ θεραπευτικὰ μέσα,
ὅτινα ἐνεκρίθησαν ὡς ἐκ τῶν ἀποτε-
λεσμάτων καὶ ὑπὸ τῶν γενετέρων ια-
τρῶν. 'Η δογὴ ἔνεστι κατὰ τὰς δυ-
νάμεις μου τελειοτέρα ἀνάπτυξις τοῦ
ἀντικειμένου, ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὰς
ἀσθενεῖς τοῦ δέρματος, καὶ τῆς ἐ-
νεργείας τῶν θειούχων ὑδάτων, μὲ
ὑποχρεοῖ νὰ κάμω μνείαν καὶ περὶ¹
τῶν χοιράδων, αἵτινες θεωροῦνται ὡς
μία ἴδιαιτέρα διάθεσις (*sui generis*)
ἀνήκουσσαι εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἐρ-
πητικῶν διαθέσεων (*herpetisme*), ἡ-
τις ἐρπητικὴ διάθεσις ὑπόκειται εἰς
διαφόρους μεταμορφώσεις, ἀλλὰ κυρί-
ως εἰς τρεῖς, ἄλλοτε μὲν παροντιαζο-
μένη διὰ τῶν δερματοπαθειῶν (*der-
matoses*), ἄλλοτε δὲ διὰ τῶν χοι-
ράδων, καὶ ἄλλοτε διὰ τῆς φυματώ-
σεως: 'Η δὲ ἐπιστήμη μὴ δυναμένη νὰ
ἔξηγήσῃ σχεῖ μόνον τὸν συνδυασμὸν
τῶν, ἀλλ' οὔτε τὴν φύσιν τοῦ δεσμοῦ
ὅστις ἔνονει αὐτὰς τὰς τρεῖς παθο-
λογικὰς ἄλλοισισις, παρεδέχετο τὸν
συνδυασμὸν τῶν, Βασιζούμενη εἰς τὴν
κλινικὴν παρατήρησιν τῶν δρυκτῶν ὑ-
δάτων, ἐξακριβώσατα ἐξ ἀμνημονεύτων
χρόνων, διὰ καὶ αἱ τρεῖς ἐθεραπεύον-
το ὑπὸ τῶν θειούχων ὑδάτων. 'Ιδίως
δὲ ἐβασανίσθη ἡ ἐπιστήμη πολὺ με-
χρις οὗ ἐξακριβώσει δριστικῶς τὸν σύν-
δεσμὸν καὶ συνδυασμὸν τοῦτον, δι-
ότι ἡ χοιραδικὴ διάθεσις πολλάκις ἐξ
ἐπιπολαιότητος ἐθεωρεῖτο ὡς σύμπτω-
μα, ὡς εἶδος ἐξωτερικεύσεως τῶν τῆς
λυμφατικῆς κράσεως. διότι παρεπη-
ροῦντο εἰς τὰς χοιράδας, ἡ λευκότης
τοῦ δέρματος, ἡ μαλακότης τῶν μυώ-
νων, δ ἀχρωματισμὸς τῶν ἵστων, καὶ
ἐν γένει ἡ κατάπτωσις τῶν δυνάμεων,
ὅτινα κοινῶς παρατηροῦνται εἰς τὴν
λυμφατικὴν κρᾶσιν, καθὼς ἐπιπολά-
ίως ἀλλὰ συχνὰ αἱ χοιράδες συνεχέ-
οντο μετὰ τῆς ἀνατιμίας, ἥτις ἀναιμία
ἢ ἔλλεψίς τῶν ἐρυθρῶν σφαιριδίων
τοῦ αἷματος, παρατηρεῖται ὡς ἐπι-

φαινόμενον ἢ περιπλοκὴ καὶ εἰς τὰς
χοιράδας, αἱ δὲ λυμφατικαὶ κράσεις
καὶ ἀναιμίας θεραπεύονται ὑπὸ ἄλλης
φύσεως ἱαματικῶν ὑδάτων, καὶ σχε-
τῶν θειούχων. Σήμερον δημος ἡ ἐπι-
στήμη, χάρις εἰς τοὺς μικρογράφους
οἵτινες τοσοῦτον θαυμασίως καὶ λεπτο-
μερῶς διὰ τοῦ μικροσκοπίου ἐμελέ-
τησαν τὴν ἰδιολογίαν τοῦ ἀγθρωπίου
σώματος, δύναται ἀρκούντως νὰ ἐπι-
βεβαιώσῃ, καὶ ἐν μέρει νὰ ἐπεξηγήσῃ,
τὴν παρατηρήσιν τῆς Κλινικῆς τῶν δ-
ρυκτῶν ὑδάτων, ἐξηγούσα τὸν συνδυα-
σμὸν ὡς πρὸς τὰς δερματοπαθείας,
καὶ τὴν φυμάτωσιν τῶν δρυγχῶν ὡς
ἄλλοισι τοῖς ἐδρευούσας ἐπὶ δργάνων ἀ-
τινα ἔχουσι τὴν αὐτὴν μορφολογικὴν
βάσιν ἴστολογίας, διλγάτερον δημος δύ-
ναται νὰ ἐξηγήσῃ τὸν σύνδεσμον τῶν
δύο τούτων μετὰ τῶν χοιράδων, αἵ-
τινες προσβάλλουσιν ἐκτὸς τοῦ έλε-
γχοδους συστήματος, τὸ ἀδενώδες καὶ
τὸ τῶν δστῶν σύστημα. 'Αλλ' ἀν καὶ
μικρογραφικῆς δὲν δυνάμεθα εἰσέτι νὰ
εἰσδύσωμεν καὶ ἐξηγήσωμεν ἀριθμὸς
τοὺς συνδέσμους καὶ συνδυασμοὺς τῶν
διαφόρων παθολογικῶν ἄλλοισισεων,
οὓς ἡ λογικὴ καὶ πεφωτισμένη πεῖρα
μᾶς ὑποχρεοῖ νὰ παραδέχθῶμεν, δυ-
νάμεθα δημος σήμερον μετὰ πλειοτέ-
ρου θάρρους καὶ πεποιθήσεως ἡ οἱ
προγενέστεροι ήμῶν καταγινόμενοι καὶ
μοχθοῦντες νὰ προσδοκῶμεν τὴν ἐ-
ξηγήσιν πολλῶν φαινομένων, χάρις εἰς
τὰ νέα, ἀλλὰ βάσιμα, ἐδραῖα, εύκα-
ταλπτα καὶ ἐπιστημονικὰ θεμέλια
ἐφ' ὧν κτίζεται σήμερον ἡ φυσικὴ ἴ-
στορία τῶν ὄντων. 'Εξέλιξις (*evolu-
tion*) ἡ μεταμόρφωσις (*transformisme*)
βαθμιαῖαι τῶν ὄντων εἶναι τὸ κτίριον
ὅπερ οὐκ δλίγον προήγαγεν δ τὸ ἀρ-
χικὸν σχέδιον δώσας 'Αρχιτέκτων, εἰ-
ναι δαιμόνιος νοῦς τοῦ *Darwin*, οὐ-
τινος αἱ μελέται καὶ τὰ πειράματα
ἐπὶ τοῦ φυτικοῦ καὶ ζωϊκοῦ βασιλείου
ἐκτὸς τοῦ σχεδίου, ἐπήγεγκον ἀφθό-
νους καὶ στερεάς οἰκοδομητίμους ὕλας,
τῇ βοηθείᾳ τῶν ἐκτεταμένων ἐμβού-

ολογικῶν μελετῶν καὶ ἀνακαλύψεων ιδίως τοῦ Haecel ἐν Ἰέννη, τοῦ Κο-
βαλέσκε εὖν Ρωσίᾳ, καὶ τῇ ἐνισχύ-
σει τῶν σπουδαίων ἀνακαλύψεων τῆς
Γεωλογίας καὶ ιδίως τῇ; Παλαιοντο-
λογίας, τῆς νεωτάτης ταύτης ἐπιστή-
μης, ἐφ' ὧν ἐφιστῷ τὴν σύντονον
προσοχὴν καὶ μελέτην τῶν διμοεθνῶν
μου ὅπως οὕτω καὶ ὁ νεώτερος Ἐλ-
ληνισμὸς ἀξιωθῇ νὰ προσενέγκῃ εἰ. τὸ
νέον κτίριον διπερ ἔγειρεται, ὑλικὸν ἀ-
ξιον τῆς καταγωγῆς του, τῆς εὑρυτάς
του, καὶ τοῦ μέλλοντός του.

Ἐτι μᾶλλον πείθεται τις εἰς τὰ
λεγόμενα ίὰν ἔξετάσῃ ὑπὸ γενικὴν
ἔποψιν τὰ μέχρι σήμερον γνωστὰ ἴ-
αματικὰ ὄδυτα ὑδατα τοῦ πολι-
τισμένου κόσμου, τῶν ὑδάτων τῶν
μεσημβριῶν κλιμάτων δυτῶν ὡς ἔγγι-
στα τῆς αὐτῆς φύσεως, καὶ δσον μεσημ-
βριῶντερον εἴνε τὸ κλίμα τόσον ἵσχυρό-
τερα τὰ ὑδατα, ὡς τὰ τῆς μεσημβρινῆς
Ἐλλάδος δούλης καὶ ἐλευθέρας, τῆς Ἰτα-
λίας τῆς μεσημβρινῆς, καὶ τῆς μεσημ-
βρινῆς Γαλλίας εἶναι θειοῦχα, καὶ τὰ
μὲν τῆς Ἰταλίας ἵσχυρότερα τῶν τῆς
Γαλλίας, τὰ δὲ τῆς Ἐλλάδος ἵσχυρότερα
τῶν τῆς Ἰταλίας. Προχωρῶν δὲ τις πρὸς
τὰ βορειότερα κλίματα Ἰταλίας Γαλλίας
Γερμανίας, ἀπαντᾷ ἴαματικὰ ὑδατα
ἄλλης φύσεως, σιδηροῦχα, ἀλκαλικὰ
ἰωδοῦχα, χρήσιμα καὶ ἐπιτήδεια διὰ
τὰς δργανικὰς ἀλλοιώσεις τοῦ σώμα-
τος αἰτίας; ἐπηρεάζονται ἐξ αὐτῶν
τῶν βορείων κλιμάτων.

Ἐνῷ καθυποβάλλω πρὸς Ὑμᾶς, Κύ-
ριε Πρωθυπουργὲ, καθ' δσον ἡδυνάμην
ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν, τὰ με-
ταλλικὰ ὑδατα τῆς Κυλλήνης, τὴν
θεραπευτικὴν ἐνέργειαν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ
βλεννῶδους συστήματος ἐν γένει καὶ τοῦ
νευρικοῦ, τὰς αἰτίας δι' ἃς ὑπὸ τὸ
κλίμα ἐφ' ὅ ζῷμεν τὸ βλεννόδες καὶ
νευρικὸν σύστημα προσβάλλονται και-
ριώτερον καὶ ἀποτελεσματικῶτερον, δρ-
οῦσες δύνασθε νὰ μοὶ παρατηρήσῃς,
ποῖκι αἱ ἀποδείξεις, αἱ στατιστικαὶ,
αἱ κλινικαὶ παρατηρήσεις, δτι τὰ ὑπ'

ἐμοῦ ἐκτεθέντα, καὶ ὑποστηρίζόμενα
δρῦα εἰσι καὶ ὑπὸ τῆς πείρας ἔξαρι-
θωέντα; Εἰς ταύτην τὴν ἐμβούθη πα-
ρατήρησιν Ὑμῶν, ἀντ' ἐμοῦ μὴ ἔχοντος
τὰ παρ' Ὑμῶν αἰτούμενα, εὐγλώττως καὶ
ἡλίου φρεινότερον θὰ σᾶς ἀπαντήσωσι
τὰ τριακόσια ἡ τετρακόσια ἄτομα πα-
σχούσης ἀνθρωπότητός τὰ κατ' ἔτος
εἰς τὸν τόπον τῶν ἴαματικῶν ὑδάτων
προσερχόμενα, ἀπέναντι τῆς ἐρημίας
τοῦ μέρους, τῇ; ἐλλείψεως ἀπολύτου ἀ-
ναπαύσεως, τροφῆς, τάξεως, καὶ τὸ οὐ-
σιαδέστερον, ἐν γνώσει δτι θὰ ἀπο-
κτήσωσι τοὺς διαλείποντας πυρετούς.
Τοικύτας θυτίας πάστης κοινωνικῆς τά-
ξεως; ἀνθρώπων, δὲν δυνάμεθα ν' ἀ-
ποδώσωμεν, εἰμὴ εἰς τὴν θειαίτητα
ὅτι ὡς ἀντάλλαγμα ἀπαλλαγῆς ἐ-
πιπονωτέρων ἀσθενεῖαν, δέον νὰ ὑπο-
στῶσι τὰ ρηθέντα παθήματα. Οὕτω
νομίζω περιττὴν πᾶσαν ἄλλην πλη-
ροφορίαν, ἀφαὶ προσθέσω καὶ τὴν μεγά-
λην γινομένην χρήσιν τῶν ὑδάτων
τῆς Κυλλήνης πρὸς πόσιν, μεταφερομέ-
νων εἰς ἄλλας πόλεις; τοῦ κράτους. Τοι-
ούτος τρόπος μεταφράσεις οἵος μέχρι
σήμερον γίνεται, ἐπιφέρει τὴν ἀλλοί-
ωσιν πολλῶν ἰδιοτήτων, ἃς ἔχουσι τὰ
ὑδατα ἐν τῇ πηγῇ ἐκθέσεις δὲ δι-
άφοροι ἐπιστημονικαὶ, ἀνδρῶν καλλι-
εργούντων θειοῦχα ὑδατα, ἄλλων ἐ-
θνῶν, ιδίως τῆς Γαλλίας, πρὸς τὴν ἐν
Παρισίοις ἔταιρίαν τῆς ἴατρικῆς Ὑδρο-
λογίας, θειαίοις τοῦτο. 'Ο Roubaud,
π. χ. καὶ δ Collin, διατείνονται
ὅτι ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερα ἐργασία, θν
λεπτομερῶς περιγράφουσιν, ὡς πρὸς τὴν
πλήρωσιν τῶν φιαλῶν (embouteillage),
καὶ ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τῶν τῆς
πηγῆς ἰδιοτήτων, ἐνῷ παρ' ἡδην σή-
μερον ἡ πλήρωσις τῶν φιαλῶν γίνε-
ται ὑπὸ τοῦ τυχόντος, καὶ χονδροει-
δέστατα.

Δεύτερον, εἶται ἐθρικωάτη. Ἀν δρ-
οῦ καὶ γνήσια ἦναι ὅσα προανέ-
φερον περὶ τῆς θεραπευτικῆς ἰδιό-
τητος τῶν ἐν λόγῳ ὑδάτων, ἀν δ-
ληθῶς ἐνεργητικῶτερα καὶ δραστηρι-

ώτερα είναι συγκρινόμενα πρὸς ἄλλα
ὅρια ἄλλων ἔθνῶν,—καὶ περὶ τούτου
μὲ ἑβεβαίωσαν περιφανεῖς ἵατροὶ τῆς
Ἐσπερίας, διδάσκαλοὶ μου, οὐχ' ἡττον
οἱ παρ' ἡμῶν εὑνποληπτότεροι ἵατροι,
ἐν οἷς ὁ δικαίως ἐκτιμώμενος καθηγητής Πρετεντέρος, πρὸς ὅν χάριτας
δημοσίως ἐκφράζω διὰ τὰς εἰλικρινεῖς καὶ ἐντίμους συμβουλάς του ἐν
τῇ ἐπιχειρήσει ταῦτη,—ἄλλοδαποι πάστης ἔθνικότητος, ἔκόντες ἀκούντες δὲν
θὰ προσέρχωνται εἰς τὰ ἐν λόγῳ
ὔδατα, ἀφοῦ ταῦτα χρησιμοποιηθῶσι, μάλιστα ἀφοῦ καλλιεργηθῶσιν οἱ πέριξ
τῶν ὕδατων λοφίσκοι καὶ ἄλλοι τόποι, ἢ δὲ καλλιέργεια αὐτὴ παρ' ἡμῖν δὲν θὰ
εἴναι καὶ παραγωγὸς οἰκονομικῶς καὶ δὲν θὰ διατηρεῖται ἐν γένει ταξίς, ἀσφάλεια,
καθαριότης ἀνάπτωσις; Δὲν οὐδὲν
ἀποδεῖξωμεν οὕτω τοῖς ἄλλοδαποῖς, διτε
εἴμεθα εἰλικρινεῖς μύσται τῆς ἐπιστήμης, τῆς μόνης σωτηρίας τῶν ἔθνῶν;
δὲν θὰ τοὺς πείτωμεν, διτε αἱ ἀνήκουστοι καὶ παντοειδεῖς φρικταὶ θυσίαι
τῶν πατέρων μας, οὐπ' αὐτῶν τῶν ἀλλοδαπῶν ἐξυμνηθῆσαι, θραδέως ναὶ
μὲν, ὡς τοῦτο ἔγκειται ἐν τῷ φύσει,
θὰ ἐπιφέρουν δύμως ἀγλαοὺς καρπούς;
Δὲν θὰ ὡφεληθῶμεν οἰκονομικῶς θο-
νθούμενοι διὸ τοῦ ὀραῖου, συγκεκρι-
μένου καὶ τερπνοῦ κλίματός μας;

Περαίνων τὸ θέμα τοῦτο ἐν συνέψει,
Σχ. ὑπενθυμίζω, διτε διποτανούμενη ἀνθρωπότης
τὸ ἔργον τοῦτο, καθυποθάλλω δύο ἀ-
ναρροφάς πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσω-
πείαν, τὴν μὲν τυπωθεῖσαν κατὰ δια-
ταγὴν τῆς Βουλῆς, τὴν δὲ, συμπληρω-
ματικὴν τῆς πρότης, κατατεθεῖσαν εἰς
τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς, διὸ τοῦ ἀ-
ξιοτίμου συμπολίτου μου Βουλευτοῦ
Κερκύρας I. Ηολυλᾶ, ἐν αἷς ὑπόσχομαι
Ιον. διδίος προσωπικῶς ν' ἀναλάβω
τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἔργου ἐπὶ τόπου.
Ζων. Νὰ ἔξιδεύσω ἀμέσως καὶ συγ-
χρόνως πρὸς κατασκευὴν καταστήμα-
τος ἐκ δέκα λοιτήρων μαρμαρίνων,
δι' οἰκοδομὴν ἔσενδονος, διὰ καλλιέργειαν
τῶν πέριξ γαιῶν, καὶ ἐπομένως ἀ-

ποζήρανσιν τῶν ἐκεὶ ἐλῶν, φράγκα ἑ-
κάτὸν πεντήκοντα χιλιάδας· Ζων Νὲ
καταθέσω ὡς ἐγγύησιν πρὸς τὸ δημό-
σιον διτε θὰ ἐκτελέσω τὰ ἀνωτέρω
εἰς τὴν ἐν Ζακύνθῳ Ἰονικὴν Τράπεζαν
εἴκοσι χιλιάδας φράγκων διὸ δρους
καὶ συμφωνίας, ὡν τὰ καθέκαστα ἐλέ-
πετε εἰς τὰς ρηθεῖσας δύο ἀναφοράς
μου.

Ἄφινων εἰς τὴν κρίσιν τὴν Ὑμετέ-
ραν καὶ τὴν τῆς Κυθερνήσεως ὡς προ-
ιστασθε, ν' ἀποφασίσητε τὸ συμφερότε-
ρον, ὑποβάλλω Ὑμῖν πρὸς τούτοις, διτε,
ἐπειδὴ η Κυθέρνησις δύναται νὰ κρίνῃ
σκόπιμον διποτανούμενοι δι' ἔξοδων τοῦ δημοσίου,
ὡς ὁ ἀξιότιμος Βουλευτὴς Κυρ. Τρι-
κούπης ἐπανειλημμένως μοὶ παρετήρησεν
διτε οὗτω καλλίτερον συμφέρει, πρόσθι-
μος εἰμὶ ν' ἀφοσιωθῶ καὶ εἰς τοῦτο,
Ἀν μὲ νομίσοντε κατάλληλον.

Ἐκεῖνο ἐν γένει δι' διόμουι καὶ
παρακαλῶ Ὑμᾶς ὡς καὶ η διττῶς τα-
λαιπωρουμένη ἀνθρωπότης ὑπὸ τοῦ
φυτικοῦ νόμου καὶ τῆς ἀκηδίας ἡ-
μῶν, ίνα μήτι ἄλλο εἴπω, εἴναι διποτα-
τὸ ζήτημα καὶ ὀντικείμενον τοῦτο
διὰ τῆς δξιδερκείας σας ἐκτεθῆ, συζη-
τηθῆ, καὶ διεκπεραιωθῆ διπερφάνω τῶν
πολιτικῶν παθῶν καὶ προσωπικῶν συμ-
φερόντων, διποτανούμενη τὸ ἐπίδον ἔτος δυγκθῆ η
πάσχυσα ἀνθρωπότης ἀνέτως νὰ προ-
σέρχηται εἰς τὰ πολύτιμα μεταλλικὰ
ὔδατα τῆς Κυλλήνης.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 4 Απριλίου 1877

Σ. Ι. ΣΟΚΟΛΗΣ

(Ιατρὸς)